

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 8

Și dracii au rugat pe Isus să le dea voie să intre în ei. El le-a dat voie. 33 Dracii au ieșit din omul acela, au intrat în porci, și turma s-a repezit de pe râpă în lac și s-a înecat. 34 Porcarii, când au văzut ce se întâmplase, au fugit și au dat de veste în cetate și prin sate. 35 Oamenii au ieșit să vadă cele întâmplate. Au venit la Isus și au găsit pe omul din care ieșiseră dracii șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și în toate mințile; și i-a apucat frica. 36 Cei ce văzuseră cele petrecute le-au povestit cum fusese vindecat cel stăpânit de draci. 37 Tot norodul din ținutul gherghesenilor a rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că îi apucase o mare frică. Isus S-a suit într-o corabie și S-a întors. 38 Omul din care ieșiseră dracii îl ruga să-i dea voie să rămână cu El. Dar Isus l-a trimis acasă și i-a zis : 39 „Întoarce-te acasă și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.” El a plecat și a vestit prin toată cetatea tot ce-i făcuse Isus.

Învieră fiicei lui Iair – Femeia cu scurgere de sânge

40 La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mulțime, căci toți îl așteptau. 41 Și iată că a venit un om, numit Iair, care era fruntaș al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus și L-a rugat să vină până la el acasă ; 42 pentru că avea o singură copilă, de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Pe

drum, Isus era împulzit de noroade. 43 Și era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge ; ea își cheltuisese toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul. 44 Ea s-a apropiat pe dinapoi și s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit. 45 Și Isus a zis : „Cine s-a atins de Mine ?” Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El au zis : „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te împulzesc, și mai întrebă : „Cine s-a atins de Mine” ? 46 Dar Isus a răspuns : „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.” 47 Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea Lui și a spus în fața întregului norod din ce pricină se atinsese de El și cum fusese vindecată numaidecât. 48 Isus i-a zis : „Îndrăznește, fiică ; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.” 49 Pe când vorbea El încă, vine unul din casa fruntașului sinagogii și-i spune : „Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învățătorul.” 50 Dar Isus, când a auzit lucrul acesta, a zis fruntașului sinagogii : „Nu te teme ; crede numai, și va fi tămăduită.” 51 Când a ajuns la casa fruntașului, n-a lăsat pe niciunul să intre împreună cu El, decât pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și mama fetei. 52 Toți plângeau și o boceau. Atunci Isus a zis : „Nu plângeți ; fetița n-a murit, ci doarme.” 53 Ei își băteau joc de El, căci știau că murise. 54 Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână și a strigat cu glas tare : „Fetițo, scoală-te !” *Continuare în numărul viitor*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 145 / 11 Decembrie 2016 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Te iubesc, fetiță mică !
- Dă-mi mie cocoșa !
- Anunțuri
- Cartea veche : Luxul
- Proverbe latine despre rațiune
- Dicționare / Versete de memorat
- Să citim Biblia împreună

„Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru”.

LEVITIC 20 : 7

Editorial. Răul chiar ne face rău ? (IX) Providența Divină !

O profesoară din New York se hotărî să le ofere un semn de prețuire elevilor din ultimul an, spunând fiecăruia în parte cât de importanți sunt. Folosind o metodă dezvoltată de Helice Bridges din localitatea Del Mar, California, i-a chemat în fața clasei unul câte unul ; i-a spus mai întâi fiecăruia ce înseamnă pentru ea și pentru clasă, apoi a dăruit fiecăruia dintre ei câte o fundă albastră pe care scria cu litere aurii : „Ceea ce sunt eu înseamnă ceva”.

După aceea profesoara a hotărât să facă un studiu de clasă pentru a vedea ce fel de impact are aprecierea asupra unei comunități. I-a dat fiecărui student alte trei funde, și i-a instruit să meargă și să facă și ei la rândul lor această ceremonie de recunoaștere. Apoi trebuiau să urmărească rezultatele să vadă cine pe cine respectă și să le prezinte după o săptămână.

Unul dintre băieții din clasă s-a dus la tânărul vicepreședinte al unei companii din apropiere și i-a dăruit una dintre funde pentru faptul că îl ajutase în planificarea carierei sale și i-a prins funda pe cămașă. Apoi i-a dat și celelalte două funde și i-a spus : „Facem un studiu la școală despre apreciere și am dori ca și dumneavoastră să găsiți pe cineva pe care să-l apreciați și să-i dați funda albastră, apoi să i-o dați și pe cea care a rămas, pentru ca la rândul lui să poată onora pe altcineva. Vă rog să-mi povestiți după aceea ce s-a întâmplat”.

Mai târziu, vicepreședintele intră în birou la șeful său, care era cunoscut a fi un tip destul de ursuz. L-a rugat să ia loc, și i-a spus ce mult îl admira pentru că este un adevărat geniu. Șeful rămase pur și simplu uimit. Atunci vicepreședintele îl întrebă dacă nu ar vrea să accepte funda albastră în semn de recunoaștere și să și-o prindă pe haină.

Șeful cel uimit spuse : „Sigur că da”. Vicepreședintele luă funda albastră și o prinse pe haina șefului său chiar în dreptul inimii. Dându-i și cealaltă fundă, spuse :

„N-ai vrea să îmi faceți o favoare ? Vă deranjează dacă luați și funda aceasta pentru a o dăruia altcuiva pe care îl apreciați ? Tânărul care mi-a dat fundele face un studiu la școală și ar vrea ca noi să facem această ceremonie de recunoaștere și să observăm cum îi influențează pe oameni”. În acea noapte, șeful lui merse acasă la fiul său de 14 ani și se așeză lângă el. Îi spuse : „Astăzi mi s-a întâmplat un lucru de necrezut.

Mă aflu în biroul meu când unul dintre subalternii, mei a venit și mi-a spus că mă admiră, și mi-a dat o fundă albastră pentru faptul că sunt un geniu creator. Închipuieste-ți ! Crede că sunt un geniu creator ! Apoi mi-a prins în piept această fundă albastră pe care scrie :

„Ceea ce sunt eu înseamnă ceva”. Și mi-a mai dat și o altă fundă pentru a o dăruia unei persoane pe care o apreciez. În timp ce veneam cu mașina spre casă, mă tot întrebam cui să ofer acest semn de recunoaștere și m-am gândit la tine. Vreau să accepți semnul meu de prețuire.

Zilele mele sunt atât de zbuciumate încât atunci când ajung acasă, nu prea îți acord mare atenție. Câteodată țiip la tine pentru că nu iei note suficiente de mari la școală și pentru că dormitorul tău arată ca un câmp de bătălie, dar nu știu cum, în seara asta mi-am dorit să stau lângă tine aici și să-ți spun ce mult însemni tu pentru mine. În afară de mama ta, tu ești cea mai importantă ființă din viața mea. Ești un copil minunat și te iubesc !”

Puștiul uimit începu să plângă în hohote și nu se mai putea opri. Tremura din tot corpul. Se uită în sus la tatăl lui și îi spuse printre lacrimi : „Mă pregăteam să mă sinucid mâine, tată, pentru că eu credeam că nu mă iubești. Acum nu mai e nevoie să fac asta”. Helice Bridges (Din Supă de pui pentru suflet, de Jack Canfield și Mark Victor Hansen, Ed. Amaltea, 1998) Continuare în numărul viitor

De-ale copiilor ?

Veni ziua în care fetița-care-nu-mai-era-mică-deloc primi un telefon. Omul cel mare era în suferință. Avusese un atac de apoplexie. Era afazic, explicară ei fetiței.

Nu mai putea să vorbească și nu erau siguri că înțelegea ce i se spune. Nu mai putea să zâmbească, să râdă, să meargă, să îmbrățișeze, să danseze sau să-i spună fetiței lui, care-nu-mai-era-mică-deloc, că o iubește. Și astfel merse ea să fie alături de omul cel mare. Când intră în cameră, văzu un om mic și deloc puternic. Se uita la ea și încercă să-i vorbească, dar nu reuși.

Fetița făcu singurul lucru pe care îl putea face. Se urcă în pat și se așeză lângă omul cel mare. Din ochii lor începură să curgă lacrimi și fetița își petrecu brațele în jurul umerilor slăbiți ai tatălui ei. Cu capul pe pieptul lui se gândi la multe lucruri.

Își aminti clipele minunate petrecute împreună și cum se simțea ea întotdeauna protejată și adorată de omul cel mare. Simți o durere adâncă la gândul acelei pierderi uriașe, cuvintele de dragoste care o mângâiaseră atâta vreme.

Și apoi, auzi dinăuntru omului mare, bătăile inimii lui. Inima unde muzica și cuvintele trăiseră întotdeauna ; inima bătea întruna, parcă indiferentă la suferințele din restul corpului. Și, în timp ce fetița se odihnea la pieptul lui, se întâmplă minunea.

Auzi ceea ce își dorise să audă. Inima lui rostea cuvintele pe care gura sa nu le mai putea rosti ... Te iubesc ... Te iubesc ... Te iubesc ... Fetița mică ... Fetița mică ... Fetița mică ! Și ea se simți din nou mângâiată. Patty Hansen (Din Supă de pui pentru suflet, de Jack Canfield și Mark Victor Hansen, Ed. Amaltea, 1998)

Rubrica sufletului nemântuit

Dă-mi mie cocoașa și lasă-i ei frumusețea !

Moses Mendelssohn, bunicul binecunoscutului compozitor german, era departe de a fi un bărbat chipeș. Pe lângă faptul de a fi un mic de statură, mai avea și o cocoașă grotescă. Într-o zi el se duse în vizită la un negustor din Hamburg care avea o fată încântătoare pe nume Frumție. Moses se îndrăgosti nebunește de ea. Însă Frumție simțea numai repulsie la vederea înfățișării lui nefericite.

Când veni timpul să plece, Moses își luă inima în dinți și urcă în camera ei pentru a putea vorbi cu ea încă o dată. Fata era o apariție încântătoare, cerească, dar îl întristă profund pentru că refuză să se uite la el.

După mai multe încercări de a încheia o conversație, Moses întrebă timid, „Tu crezi în căsătoriile care sunt sortite în Ceruri ?”

„Da”, răspunse ea, uitându-se în continuare în jos. „Dar tu ?” „Și eu cred,” spuse el. „Vezi tu, în ceruri, la nașterea fiecărui băiat, Dumnezeu anunță cu ce fată se va căsători el. Când m-am născut eu, mi s-a arătat și viitoarea mea soție. Apoi Dumnezeu a adăugat, „Dar soția ta va fi cocoșată”. „În acel moment am strigat :

‘O, Doamne, o femeie cocoșată ar fi o tragedie. Te rog, Doamne, dă-mi mie cocoașa și lasă-i ei frumusețea’.

Apoi Frumție s-a uitat drept în ochii lui și sufletul ei a fost copleșit de niște amintiri care veneau de dincolo de vremuri. I-a întins mâna lui Mendelssohn, și mai târziu a devenit soția lui devotată. (Barry și Joyce Vissell) În II Corinteni 5 : 21, apostolul Pavel a scris despre Domnul Isus : „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihânirea lui Dumnezeu în El”.

Anunțuri :

• Sâmbătă, 17 Decembrie 2017, vom avea cu ajutorul Lui Dumnezeu o Seară de rugăciune. Invitatul nostru va rămâne și a doua zi la slujba de duminică dimineața.

• Slujba de sâmbătă 24 Decembrie 2016, din ajunul Nașterii Domnului, va fi de la orele 17,00 – 19,00.

• Duminică 25 Decembrie 2016, dimineața vor cânta copiii. Vom sărbători Nașterea Domnului și la slujba de seară, precum și a doua zi, luni 26 Decembrie 2016, (de la orele 9 – 12 și seara de la 18 – 20,00).

Cartea veche

167. Luxul

Cronicarul moldovean Enache Coșălniceanu povestește, că în 1764 Grigore Ghica-Vodă, Domnul Moldovei, a luptat împotriva luxului.

„Văzând aice în lași o mîndrie la pămînteni, purtând fiește care cămășuri scumpe și blăne, care nu era fieștecare harnic de agonisire după straele, ce purta, și sta Domnul de gîndia ce agonisită (avere-venit) poate să le dea, ca să cuprîndă cheltuielile lor ...

Socotia ca să le deie poruncă să nu poarte fieștece strae, dar iar se lăsa, căci mulți putea să ție acea poruncă în seamă și apoi trebuia să și pedepsească și să se arăte Domnul rău către norod.

Dar socoti Domnul și și-a făcut singur Măria Sa un rând de strae de postav livade și giubea (o haină largă deasupra antereului) și într-o zi fără-deveste a eșit îmbrăcat cu ele la divan, care într-aceeași zi văzând oamenii Măriei Sale, s-au rușinat, căci luase și ei oarecare învățătură dela pămînteni și așa peste două trei zile au început și ei fieștecare a pune livadele de postav și giubele. Aceste văzând boerii pămînteni, au început și ei a-și face, și așa în scurtă vreme s-a ridicat acea cheltueală nebunească a strailor nezicînd Domnul nimănu, că a făcut una ca aceasta, căci mulți rămăsese săraci, mai ales dintre cei ce erau însurați”. (Letopisețul Moldovei Tom. III. p. 262).

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Boicot – provine de la un moșier irlandez, căpitanul James Boycott, care în anul 1880 a refuzat să intre în Liga țărănească și să-și plătească contribuția. Vecinii au rupt relațiile cu el, spre a înfrânge astfel rezistența lui Boycott. A fost primul boicot, care s-a terminat cu victoria Ligii țăranilor. De atunci acest cuvânt semnifică metoda de luptă politică și economică, ce constă în întreruperea relațiilor și mai ales în abținerea de a cumpăra mărfuri de la anumite state, organizații sau persoane. „...să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice „frate”, totuși este curvar, sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau hrăpăreț;cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați”. (1 Corinteni 5:11)

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :

• **ANDRONIC** = **Omul bituinței, Biruitor, Războinic, Excelent.** Un creștin, rudă cu sf. ap. Pavel (Romani 16 : 7). • **ANEM** = 1. **Două fântâni, Două izvoare** (Izvor dublu). 2. **Cântec.** 3. **Sărăcie.** Cetate canaanită (I Cronici 6 : 73)

Versetele de memorat

Pentru joi 15 Decembrie 2016 : „Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”. (I Petru 1 : 15). Reamintim versetele învățate în ultima perioadă : **Numeri 30 : 2, I Samuel 15 : 22 – 23, II Samuel 22 : 31, Levitic 20 : 26 și Psalmul 77 : 13.**

Proverbe latine despre rațiune

• Mîntea omului se cultivă prin învățatură și gândire. • **Oamenii cu mîntea ușoară se preocupă de fleacuri.** • Poftele trebuie să fie subordonate rațiunii. • Rațiunea are totdeauna mai mare valoare ca forța necugetată. • Dacă obiceiul are putere, cum să nu aibă și rațiunea ? • Dacă vrei ca toate să ți se supună, supune-te rațiunii. • Rațiunea este cea care hotărăște la bine și la rău. • Spiritul pune în mișcare materia. Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976). **În Biblie găsim scris că :**

• **Dumnezeu dă priceperea.** Lui Moise i-a spus : „Am dat priceperea în mîntea tuturor celor ce sunt iscusii, ca să facă tot ce ți-am poruncit ...”. (Exod 31 : 6) • **Este foarte important să ne folosim mîntea** : „Să le întipărești în mîntea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula”. (Deuteronom 6 : 7) • **Trebuie avut foarte mare grijă la ce gîndim** : „Luați seama, dar, în mîntea voastră și niciunul să nu fie necredincios nevetei din tinerețea lui !”. (Maleahi 2 : 15)

Cum pot fi mântuiți ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) **„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”**